

Çağrı Bektaşoğlu

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

23.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Çağrı Bektaşoğlu

1999 Adana doğumlu. Yazı hayatına lise birinci sınıfta hediye gelen bağlamayla birlikte halk türkülerinden esinlenerek şiirle başladı. Ortaokul ve lise yıllarında Adana'da bir dönem etkin olan Rotary Sanat Sahnesine çeşitli rollerde sahne aldı ve İnternet Radyolarında sunuculuk yaptı. Üniversite yıllarında ağır mühendislik derslerinden bunalıp gittiği Çukurova Halk Evinde drama ve yaratıcı yazarlık gibi atölyelerde Adana'nın usta yazar ve tiyatrocularıyla birlikte çalışmalara katılma fırsatı yakaladı. Şiirlerinin ilk döneminde Nazım Hikmet, Ahmet Arif ve Can Yücel şiirlerinin ilerki dönemlerinde ise Ümit Yaşar Oğuzcan, İsmet Özel ve Ataul Behramoğlu şiirlerinin ortak özellikleri etkindir. Şairin eseri Karikatürleşen Düşler hala yapım çalışmalarını sürdürmekte, şair çeşitli edebiyat dergilerine yazılar göndermekte ve yalancibercesteler.com 'da yazmaya da devam etmektedir.

Afili Filintalar Beni Anlamazlar

paslı bir kilidin gururu gibi
tutunuşu çeliğe pek faydasız hislerim
bağımsızlığı hiç tatmamış muhabbet kuşu kafeste
senden başka aşk bilmedim ki ben
ondan saksıda peygamber çiçeğini orman zannetmem.
bu nikotinman arabesk hallerim ondan.
unutulmuş güllerin susuzluğu çölde geçmişe özlem
bülbülün ötemeyişinden
baykuş ketumluğu sabahlığımı
artık günlerim
istifciliğim ondan.
bilmediğin onlarca şey bir yığın içimde
umrunun kenarlarında sığınmacı telaşım ondan.
kusura bakmayın Monet,Pisarro ve Bertol Brecht
kusura bakmayın abiler,afili filintalar
delta lügatıma sığmıyor acılar
empresyonist kalemim burda çaresiz biraz
burda türkü bar raconu kelimelerim
aşık mahsuni kalemiyim
çoban türküsü mizrabiyim
lise aşkıyım
donu düşük ve ağlamaklıyım
yardım çığlıklarım ondan.
eh imdat
imdat kaleme dökemediğim herşeyden
imdat kendini parça parça satanlardan
imdat beni paramparça edenlerden
imdat ondan bundan herkesden
imdat ulan!
imdat..

Çağrı Bektaşoğlu

Beklenen Sevgiliye Mektup

olur olmaz şeylere alınıyorum artık
alınıyorum mesela kahvenin şekersizliğine
çatıya pisleyen güvercin tanrıya sövme fiilinde bulunduruyor beni
ömrümün heybesinde biraz üşengeçlik biraz da günah perileri
mesela geri gelmeyen mektupların hesabını postacıya soruyor cürretkarlığım
herkes gücü yettiğine vuruyor balyozunu ne de olsa
herkes gücü yettiğince savuruyor küfürlerini.

olmayacak düşlerin peşinde koşmaya hevesli değilim artık pek
beklenmedik bir anda gelen ufak mutluluklar yetiyor bana
bir de biyat etmek zorunda olmadan gülmek.
güleç suratların arkasında gizlenen kinliliğe rağmen
ve rağmen gözümüzdeki yaştan beslenen insanların şerefsizliğine.

bana gelirse ben,
kavurmuş fındık severim çayın yanında iyi gider.
bir de anılardan süzdüğüm şiirler nacicane
şiirler, az biraz korkutur beni
öyle lafı uzaktan gediğine oturtmak kolay da,
ağlarım aslında biraz duygulandıysam
ne güzel günler yaşadım, heyhat!
ancak boğucuydu bazı geceler aynı anda.
ben işte,
fazla kulak asamdan severim bir küçük tebessümü
gel de bir tebessümhane olsun içim.
gel, tebessümler ver bana..

Çağrı Bektaşoğlu

Bir Şiiri Bir Kaç Kere Yazmak

Bazen çok vahim gözüküyor gözüme

Hayatım otuz beş milimetre bir film şeridi gibi gözümün önünde

Ama bu ne yazık ki korkularıma mahsar olmuyor

Çünkü ne fenadır ki beynimde sevişiyor vizör ve gece!

Bir yabancıyla uyanırken mişli geçmiş ve geçmemiş gibi her şey günün birinde

Bu da meyhanelerde gazel okuyan bir imam ve imana gelme arasında bir parabol
usulca

Ve usulünce oluyor my her şey devlet dairelerinde?

Sorsana onlara onu görmek için nereye yazayım dilekçe?

Neyse ki belimde hala mantar tabancam

Ve anneciğim derdi ki hayat akışta güzel oğlum

Anne; itiyadım ecevit gücenme!

Bir ben iyiyim bir ben berbat ondan

Bu da ben ben ve ben arasında bir mesele

Denize ay düştü mü yakamoz odama dolunay girdi mi küsüyorum,bundan

Sırf o yüzden bir metropol fahişesi oldu gözlerim ve haşhaşiyi deştığım uzak bıçaktan
aklar beni ancak bir pir ve bir fikir

Ki ben ne suikastlere gebeyim gece gündüz aşerdim bir ölüm

Hudutsuzdur nehirler tuzlu su kişiliksizdir

Denizler köpürür ben köpürürüm

Onu hatırladığımda kısalır ömrüm

De ki vakitlerden ne nisan ne de ben o kadın değilim artık!

Ne de benim daha şiir yazmaya aşkım kalmadı kalbimde kotaları öfke ve depresyon
işgal ediyor bayadır

Gözlerimle gözlerini duymak istiyorum

De ki bunun diz kapağımdaki sinagogla bir ilgisi yok değildir
Ya herkes yalnızdır ya herkes katildir.

Şehrin kederini kedilerden gör
Bir ghetto şehrin ortasında aynı bize benziyor
Bir yanım ah muhsin söylüyor diğer yanım debi celik jön
Kaburgamın altında volta atan hovarda ciklet necatiye benziyor.
Ciklet necati iyi çocuktur ama erildir,seksisttir
Bir şiiri yazmadan yazmak istiyormuşum gibi geliyor bana
Bir şiiri bir kaç kere yazmak istiyormuşum gibi bana geliyor
Zaten iki şiirle kafayı bulan mazoşisttir.

Bugün eski bir cemiyet keşfediyorum
Saksının eşiğinden daha eşik bir cemiyet ve ansambıl esintileri nüksediyor
Kendi içinde kendine öfke besliyor
Örneğin ay çiçek açıyor güneş tertip ediyor şair
İspanyolca gözyaşı döküyorum
Ben aynadan beni görüyorum ayna benden beni görmüyor
Kabristan gömleğimi kuşanıp cennet şarabı içiyorum
İçtikçe sarhoş olup günahlar işliyorum.
Çağrı Bektaşoğlu

Bir Temenni Kaç Yalnızlık Eder

Yalnızım öyle böyle değil

Hayat bu işte diyordu bir karikatür yazarı ahenkle

Gark ediyor sessizlik içinde ses kinime karşıt bir kaç müsfidle

Ne de yazık ki hayat bu değil işte.

Hayat on bir yıl önce yenmiş bir mercimekli köfte ve masubiyet abidesi iki çocuk şimdi kir içinde

Bazen ben de terkedip gidebilsem keşke diyorum

Cebimde bir istanbul var bir sofyalı hatun koynumda ağlıyor seninle bir gün çay

İçebilesek boğaziçinde iki bilet

Yalnızım yalnızlığımı bir çiçek yerine koparıp da atamıyorum

Dolanıyorum ayak altında pahalıymışım satamıyorum astarımı dünya pahanın ellerinde bir köle

Ben galiba önceki hayatımda bazarovun karısıydım beni sev ya da ikna et

Taşı toprağı barutsa sen de bir kibrit çak bir sigara yak bi kaç mermi ek toprağa bir şiir yaz bir çocuk sev bir hasmı affet bir kere olsun ibadet et

Koca dünyada tanıdığım üç kişi var

Söyle neye yarar altın semer vursan eşşeğe?

Hayat bu işte kanatlanıp gitmek dururken yaşamak için bir neden söyle.

-belki ona da gücüm yoktur benim.

Bir mumyayım dirilmeyi bekleyen

Ya israfilin suru bozulursa kimi günah keçisi ilan ederler kim bilir ben bilmem

Nenem bilirdi yaşasaydı.

Bir de kahvenin karanlığından medet umuyorum bilim kurgu öyküleri yazarken yirmi ikimde Hemingwayle bir trende karşılaşıyorum

Ne ben anlatabiliyorum ne onları anlıyorum ne de onlar anlar beni anılarımı banksynin tablosu gibi eritebilsem keşke.

Benimle alay ediyorlar # \$? !

Benimle alay ediyorlar anne.

Çağrı Bektaşoğlu

Bir Vapurun İntiharı

Bir parça kağıt, sigara ya da şiir
Öfkeli bir adamı anca sakinleştirir.
Adamı ben vurmadım, silahım helada değil!
Megafon çalan bir dilsiz dünyayı değiştirir.

Yaş yirmi iki, yolun kaçta kaç eder?
Sevdiğim kadın matematik problemleri yiyen bir hippî.
Eski bir kutu ile metaforik sevişmeler
Haliçte bir vapur belki intihar etmiştir (?)

Keskin sirkenin küpe garezi mi var?
Kazanan kahkaha ve gözyaşı müttefikliği.
Aşkına eşkiya ama ev kira
Tanrının pembe yalanıdır tesadüfler.

Çağrı Bektaşoğlu

Dar-u Selam'da bir akşam,herkes kadar akşam

Başka bir şey vaad etmeyince aşka olağan akışından
Seçenekleri bir bir elekten topluyorum birden bire.
Yağmur sonrası toprağın ıslaklığında bir kaç fermante yaşam
Elmasın özünün kömür olması kadar saçma.
Bazı kaçak yazıları okumanın verdiği heyecan
Geri kafalı zamandan olsa gerek
Asabiyetimden yontulmuş kibarlık budalam!
Bir ara koparıp ipimi düştüm yollara
Cevaplar aradım bütün optimist sıfatları kuşanarak
Kellede koltuk dillerim şehvet ve fikrim paranoyalarda
Tanırdan bir yanıt bekledim bütün tanrısızlığımdan uzakta
Baktım beynimin içinde aynalar yok
Akşamüstü nisanda
Herkes kadar akşamüstü
Ve hayatımın hiç bir münferit yanı yok.
Şiirlerimden korkuyor musun?
Ben korkuyorum!
Hür ifademin katıksızlığından,radyasyonlu yağmurlarda yara almış çocuklara...

Çağrı Bektaşoğlu

Dünya Kapital Bir Piyon

hepimiz kapital dünyanın piyonlarıyız
çok sular akması için üstümden gerek
dali'nin iskambilleri göğsümü dağlar bir kasım gecesi uykusuzluğumun verandasında
gezinen kim? karakedi
bu yüzden sevgilim o mavi salıncakta bırakıp gidemezsin beni.

hepimiz kapital piyonların dünyasıyız
plakçalarda sweet smoke baby night sempatisi çalsa kanıksamak daha kolay olacak
sanki bazı şeyleri
bu sendeki ben halini
mesela gece trenlerin yalnız vardiyası bana benzer
gece bir şehrin ışıldamaları için teslaya yazılan sevaplar var sevgilim ve tanrıya
yalvaranlar simsiyah olsun diye şehir
sana benzer kedinin şhröndigeri
bu yüzden bir filmin ikinci yarısı bırakıp gidemezsin beni.

hepimiz piyonların dünyasında kapitaliz
ben yokluğuna dair bir kelime öğrenmek istemiyorum papua yeni ginecede lakin
zorluyor beni şair
avmumuk diyor, evet avmumuk sevgilim içim buruk
içimi soğutmuyor zamanda yolculuk teorileri
bu yüzden lise son sınıfın son karne günü bırakıp gidemezsin beni.

hepimizin dünyasında piyonlar kapitalist
persefondan al capona uzanıyor aşkımız
sevgilim senin anlayacağın dilde yazmıyorum şiirlerimi
aralıklarla bir kaç mevsim şarap tükettim çilekli pasta ya da yoncalar ekşi, tükenirken
stokları erosun gözleri
beni aşka getiriyor bu sokakların ıslaklığındaki melankoli hali.
işte sırf bu yüzden sevgilim, buracıkta bırakıp git beni.

Çağrı Bektaşoğlu

Ekşi Yoncalar

Seninle ben, ıssız bir tarlada ekşi yoncalar gibiyiz;
kinciyiz, üstelik yaprağımızda bir tutam bile şans yok,
sensiz bütün ambar boş, traktörler sessiz
Ve hiçbir coğrafyada beni senden başka anlayan yok.

Çağrı Bektaşoğlu

Eskimiş Mukadderat

İçimde bir nezamet,asabım ketum
Derbederim geceleyin ve gece çok karanlık
şaraplar acı, odalarım boş ve fotoğraflar mağmum
İçime kederi döllüyor bir hadım ayrılık.

Yorgunum, derdimi herkes anlamaz
Bi sigara bi şiir bi de senden mahrumum
Eskimiş mukadderat cismim yaramaz
Akşamüstü hengamede dilsiz ve sarhoşum

Çağrı Bektaşoğlu

Heraya Aşık Olan Bir Frigyalının Şiiri

Üzülünce sol gözünden akardı önce yaş
İnanmazdı marsias ama ben ağlardım
Üzüldüğün her neyse ona değil de pek
Üzülüyor oluşuna üzülürdük biz hep
Ben,apollon ve marsias.
Baktım gözlerine geliyor bir ülkenin kederi
kendi yüzünde kendini arayan bir yabancısın
tam sabah olacak derken birden ay doğuyor
Frigyada bir sazlığa gözlerin benziyor.
Büyülü kurbağalar ziplamıyor kulaklarında
İşlenmemiş altın bir testi kırılmıyor dudaklarında
sönmüş yıldızlar parlar geceleyin
frigyada bir sazlıkta.

Şehvetli sevişmelerin ardından
sabunlu yastık hoşluğuna karışan tenim
ve tenime sinmiş kar kokusu
kar kokusunu severim.
yeksâğanlığa ve doruklara
hapsedilmiş tenim.
tebessümler biriktirmişim menekşeli
ve menekşesiz bütün kadınlardan.
damıtılmış acılar var göğüs kafesimden içeri akan
unutulmuş acılar sarhoşluğumdan.
birisi sarhoşluğumu fırsat bilip
içimdeki öfkeyi çekip ayırmış avuntulardan.

Şimdi uzaklardan seni izliyorum,
gözlerindeki tenhalığı kaybetmiş oluşunu
"seven bahtiyar olmaz" diyordu bir türküde
Hala ağlıyorsun ama bir damla gözyaşı dahi kalmamış sol gözünde
şimdi çalıp söyletme bana adını
bir türkülük ömür bile kalmadı adında
hala ağlıyorsun ama sen yoksun o gözyaşlarında.

Ağlamasan kıyamet kopacak sanki!
Joan of Arci
Kraliçe Boouddiça
Nene hatun ve İtalyan kadın gerillalar
çünkü yirmi üç yıl beslendiler senin gözyaşlarınla.

Sen ağlarken tanrı bizi yarattı
beni,apollonu ve marsiası
seni,göğü ve menekşeleri.
sen ağlamayınca
yedi çiçek yedi baştan kuruyor dünyada
gül melteme savrulmuyor sabah yelleri esmiyor
yağmur damlaları değmiyor toprağa.
terbiyesiz bir gürültü içinde büyüdükçe büyüyor dünyanın terbiye edilmiş sessizliği.
sen ağlamayınca yıldızlar parlamıyor
frigyada hiç bir sazlıkta.

Unutulmuş sokakların eski evleri gibi gözlerin
kendi kaderine mahkum edilmiş bir halk gibi
prometeus gibi.
yorgun,manipüle edilmiş ve biraz mavi.
ben günahlar sırtlayıp omzuma, savaşırdım onlarla.
onlara anlatırdım korku olduğunu damarlarımızdaki eroinin.
siyahın ışığına ket vurulmuş bir beyaz olduğunu.

seni kaçıramam o gözlerindeki kalabalıktan
şimdi ya aklımı kaçıırırım ya da gözlerimi gözlerinden.
bir kavgaya tutuşurum kendimle yumruk yumruğa
ya da kendimi avuturum sevdiğim şarkıların sözlerinden
"sen acırken bana hiç bir günahımdan korkmam."

ne de olsa bir gün
dünyada aşkın anlamının
mor menekşeler olduğu anlaşılacak.
ve o zaman menekşe tarlalarına koşan tüm aşıklar
senin sol gözünden düşen o bir damla yaşı heyecanla kapışacak.

"pişman desen değilim,bir harmanım bu akşam"
hadi kal sağlıcaklan..

Çağrı Bektaşoğlu

İki Hammal

Bu siyah tülü indir penceremden
Güneşi görmeliyim!
Isınmalı takatsiz
Yorgun kemiklerim.
Belki o zaman unutturum
Bu karanlık kış akşamını
Sokak lambalarına konan uykusuz baykuşları
O hınzır haziran gecesine benzetirim.
Bu siyah tülü indir penceremden
bu zehirli sarmaşık da ne?
Nereye sakladın tanrım
Yağmur yüklü bulutları?
Penceremde bir güvercin ağlıyor
Ne istiyor bilmeliyim.
Bu uykusuz göz kapaklarımı
İki hammal sırtlanıyor
Acı ve keder.
Gözyaşlarıma arsenik karışıyor
Sevmeliyim.

Çağrı Bektaşoğlu

İlhan Berk Şiiri Gibi

Rüyamda seni gördüm dün
Bahçedeki kedilerin karınını doyurdum,oturdum.
Bir sigara yaktım seni düşündüm
Bir posta kutusu ayaklanmış yürüyordu gördüm.
Bir ispanyol meyhanesi gibiydi tebessümün.

Kağıda tütün sıkıştı,göğsümde bir şey sıkıştı
Kitaplar okudum seni kitaplarda bekledim
Bahçede boş bi yer vardı içine şiir ekdim
Şehri caddelere böldüm caddede bir ses aradım
Bir uçurtma ayaklanmış yürüyordu gördüm
İlhan Berk şiiri gibiydi tebessümün.

Koştum alabildiğine ıssız bir tarlada gece
Ne bağbozumuydu gidişin ne de ben şairim
Kenarı yırtılmış mektubunu bir nisan gecesi okudum
Geceyi sabaha katıyorum sarhoşum,yine de geçmiyor yokluğun.

Çağrı Bektaşoğlu

İnsan Susar Bazen

Bu havalarda ne de şiir yazılır
Ferdî Özbeğen dinlenir mesela arabesk saatlerde
Fazla kaçırmışsan hele içindeki çay edebiyatını
"Sevdim" de, "bazen" de cümlelerinde.
Fazla kaçırmışsan hele terkedilmiş fikriyatını
"insan" de, "susar" de sonuna gelirken şiirin
En heyecanlı öbeklerinde.

Bu havalarda ne de güzel kaçılır bu memelekten
Zerrin Özen dinlenir mesela uzaklara dalınan saatlerde
Gevrek de bir simit almışsan hele hoyrat çocuğundan otogarın
"Gitmek" de, "zor" de zihninin içinde.
Gidiyorken düşünmeden düşüncesiz bir söz söyle
"Kalmak" de, "yol" de bakarken gri asfalta
En acımasız pencerelerde.

Bırak havayı da gözlerine bak insanların
Aksın zaman akması gerektiği gibi.
Ying yang çemberindeki siyahsın sen beyazlar senin yokluğun.
Belki farkında değilsin ama ethos'usun bu toplumun.
Şimdi gitmek devrimci bir propaganda olsa gerek
En tutkulu eylemlerde.

Ben, tuhaf bir özlem duyuyorum kaçtığım yerlere
Ve içimde bir girdap oluyor kalmak zorunda olduğum yerler
Şiirlerimde dans ediyor biribinden anlamsız heceler
Ve de uzak köylerde sentezleniyor atom bombalı proteinler
"Kalmak" ne kadar manasızsa şimdi o kadar uzun "yol"
"Sevmek" ne kadar imkansızsa "gitmek" o kadar "zor"
İşte o yüzden bu havalarda
"İnsan" "susar" "bazen"
En avaz hallerde, ses tellerinde.

Çağrı Bektaşoğlu

İnsanım Ben, Özür Dilerim!

Zamansal yanılgılar içindeyim
Bugün yarının dünü
Sırtımdaki dünya hep geriden geliyor
Bugün omuzlarım dünden ötürü kamburlaşıyor.

Tanrısal kompleksler içindeyim,
Tanrısal kompleksler içinde,
Meydan okuyorum top yekün evrene!
Galaksiler yıldızlar yitip gidiyor ellerimde
Arkalarından su döküyorum..
Galaksiler yıldızlar kayıp gidiyor evrenimde
Bir akşam üstü güneş batıyor
Ve ben
Aşşğılık hislerimi örtbas ediyorum.
Bir akşam üstü yağmur yağıyor
Ve sen
Vahşi yüzünü benden gizliyorsun.

O takın altındayım şimdi
Prometeusum
Zafer çanları çalıyor dünümde
Yarınımda ölüm var.
Ölüm melekleri fısıldıyor kulağıma
O takın altında;
"HEY DÜNYA!

SIRTIMDAKI BU KAMBURUN SEBEBİ SEN MİŞİN?
NEDEN BU KADAR ACI BARINDIRIYORSUN İÇİNDE HE?
NEDEN ÇADDELERİNDE HEP SAVAŞ VAR?
NEDEN KÖŞE KAPMACA OYNAYACAKLARI YAŞTA BOMBALARDAN KAÇIYOR ÇOCUKLAR?
HEY DÜNYA SIRTINDAKİ KAMBURUN SEBEBİ BENİM!
BEN KİM MİYİM?"
insanım ben, özür dilerim..

Çağrı Bektaşoğlu

Karikatürleşen Düşler

Dillerindirmeden,
Elim ayağıma dolanmadan
Öfkem bedenimi sarmadan zifirisinde gecenin
Tan yerinde bekleyip bekletmeden aşkı
Çeplerime mermiler yerine çakıl taşları doldurarak
Üzerime aşklar kuşanarak bir çift söz söylemek istiyorum!
Şimdi bu köyden bozma şehirde
Toroslarda soğuğu,çukurovada hasatı kımıldatan derdim
Niyedir kucaklasın herkesi
Torna tezgahında menekşe miyim?
Karmaşık şiirler ve karikatürleşen düşlerdeyim.
Nakiş nakış oluyor fikirlerim ayazlarda
Tan yerine dönüyor yeniden derdim.

Dillendirmeden,
Bedenimin sallanan yatağımda bıraktığı telaşa aldırmadan
O dik yokuşlarda ve o köy yollarında
Geride bırakıp ruhumun kalıntılarını
Bir çift söz söylemek istiyorum!
Sanat yiyicileri savunuyor artık şehri.
Şakaklarımda yalnızca pasak bir şiir
Yalnızlaştırılmış bir kadının gözlerinden fırlayan zeytin dalı feryadını
Niçin özlüyorum?
Gece vakti dolmuş duraklarında
Kaset çalarda biriken özlemler
Hergün aynı beyhude yolu yürümenin nefreti
Sen bunları benden iyi biliyorsun.
O köyden dönüyorsun o dilsiz yamaçlardan asabi eylemleri getiriyorsun,peşi sıra
Ne çiçek ne de boz ninni şayaktan
Ne kırmızı ne mor menekşe dağ başlarından.

Oysa türküler dağlarda ne güzeldi
Şehre varınca artık burjuva plakçalar
Daha kırmızı daha kan çanağı gözler
Kankusturucu nefret beton duvarlarda!
-Bu sefer plakçalarda birikiyor özlem.

Çağrı Bektaşoğlu

Meddahın Münacaatı

Parayla acıma sponsor ol bu meddahın kalemi kırıldı
Lilput oldu zihnim minik sanrılardan ruhum sıkıldı
Yaş günümde kuru bi pasta şu lal egoma teselli veren
Kederle kaplı bir ömürde neydi gamzelerimi yeşerten

Aynalarda bir oblomovla yüzgöz oldum senelerdir
Göz kapaklarımda bir ordu asker kum taşıyor aceleyle
Sosyopat bir adamın prangasıydı sevgisizlik
Komprador düşlerime söz geçmiyo bi kaç heceyle

Solidarist kaptilalizm ele geçirmiş tüm ülkeyi
İradeyi padişahıtan ferman bekler müfrezeler
Kulaklağımızda kirli sesler paradoksal bi yankıyla
Ortaduğuda gülmek bile enflasyon farkıyla

Çağrı Bektaşoğlu

Minnet etmem gerekirse eğer minnettarım

bahçede nar ağacı vardı,gölgesinde ben vardım
başımda dizlerin,sen bana yar olmazsın
yirmi ikisiydi mevsimin aylardan cumartesi
radyoda fransız ulusal jandarmasının bayrak teslim törenini kutluyor haber bültenleri.
niye böyle zamansız yaşandı her şey?
mesela neden bu kadar erken yitirdim diz kapaklarını biraz daha öpseydim
insansaydım alelade bir günde ölebileceğime,ölebilirdim de.
mesela gülünç bir ölümle öldü deniyor jean valijejean için aman ne trajedik!
oysa ki hugoyu ben çok severim sevgilim,seni de.

bizler tarihin ortanca çocuklarıyız
ondan komodinde silah saklardı babam biz küçükken
ölüm heybemde ağırlaştırılmış bu gözlerinin meryem hali
beni öp, sonra şiir beni.
ne yazık ki iki dizinin tan yerini ağırtmasıyla şair olunmuyor ki!
oysa bir günün her saati kelebekler için mayın tarlasıdır sevgilim
ne olur artık kelebekleri öldürmeyin.
merdiven bulursam yolda altından geçeceğim
bir kaç karakedi bulup şans dileneceğim
ben de istiyorum ömrüme çocuk sesleri değsin.
hani olur ya,biraz cemal süreyya okumak ister canım
bazen cemal süreyya olmak isterim
bir küçük kız çocuğu isterim yaramaz
mümkünse gözleri sana benzesin.
sahi,bir şiirle oluyor mu bunlar
bilmiyorum ben ölürsem kim ağlar tanrım lütfen annem gülsün biraz.
ancak bildiğim tek bir şey var
bana yok ırkıma yok izmihlal!

tam ortasındayım ömrün rabbim her şey için minnettarım
gözlerindeki o meryem halini bir kasım gecesi dar ağacında sallandırdım
belki ondan elimden hiç gitmeyen kan ve gözlerimden akıtamadığım pişmanlıklar var
eskitemiş fatalitem bir de şeyhim oldu günahkar.
pişmanım, pişmanlık mukaddesidir mukadderatın
çünkü komodinde silah varsa ikinci perdede patlar.

Çağrı Bektaşoğlu

Nihayet Ben Bir Kaç Kişiyim

nihayet ben bir kaç kişiyim
bir kutu antidepresan yuttum neyse çare yok
bir metaforlar sürüsü düşüncemin yöresinde gürlüyor
bir ordu asker soluyor incinmişliğim.

nihayet ben bir kaç kişiyim
bir ben, benim seni o soğuk yatakta terkeden
bir de ben varım seni şiirler tükürürcesine...
harp kaldırımında bir süngü kalbimin duvarını deliyor
yarın doğum günüm, yaşasın tebessüm!

nihayet ben bir kaç kişiyim
ben hep üzgünüm biraz da kinciyim
göz pınarlarına rengarenk şemsiyeler getirdim
ne olur beni biraz sev, yaşamak zor.

nihayet ben bir kaç kişiyim
sen kişiliksizsin! diyorlar bana, yoo
halbuki ikisi birbirine bağlı sırtından
canım kişiliklerim.. bırakamam sizi
birisinin bıyığından gül sarkıyor bol kahkahalı ortamlarda şarkılar mırıldanıyor
öteki revolverine son mermiyi takıyor.
çoğalmak neyse de, azalmak zor.

Çağrı Bektaşoğlu

Otobiyoşir

Ben Çağrı Bektaşoğlu
Meğhul bir şairim yirmi iki yaşında.
Yirmi iki nisandır kan toplanıyor şakaklarımda ve yirmi iki bahar gördüm altı üstü.
Ne olduysa ben doğduktan sonra oldu
Bugünün kozmik bir öneme sahip olduğunu öğrendim ak sakallı bir bilge tarafından
rüyamda
Ben doğunca teraziden saptı dünya!
Ve başka bir boyutta yaratıldı başka bir kainat.
İki sinsi bakteri usul usul buharlaşıp can oldular femante bir çamurda
Ve ben nefrete mahkum edildim alternatif bir evrene sebep olduğuma dair bütün
baskıcı deliller ortada
Kazandım öfkesini bütün idari yönetimlerin
Ya da zevkini yarıda bırakan fahişelerin.
Şözlerim hiç bir minareye kılıf uydurmuyor malesef
Öyle ki ateşten korumuyor kimseyi şiirlerim
Üstelik silahsızım ve hiç bir otoriteye saygım yok
Tarlada sapana ve buğday saplarına da.

Bir tek mor menekşe kaldırır beni koltuğumdan
Onu da dağ başlarında aramak lazım gelir
Ya da gayru belada ruhumu arındırmadan.

Kendisine sosyopat bir kimlik uydurmuş serserinin biriyim ben,bunu tüm propaganda
afişlerine yazsınlar önce.
Onlara sorsanız ruhum sahte,
Ancak ruhumu bir kaç parçaya böldüm ben apansız(!) yirmi iki koca senede
Bir ruhumu mürekkepler içinde defnettik iki ciltlik bir türbeye
Ötekisi altından duvarlı bir tımarhanede
Bir de içinden fışkırıyor birinin yükseklere doğru aşk-ı ilmiye
Birinin ise peşindedir hep müfreze ve maliye
Afrikalı bir albinodur ruhum gerçekleri görenlerin gözünde.

Kim ulan bu doktrini yazan ince ince hat hat?
Hatta ben
Dilim dilim doğrayan ruhumu
Ne anlıyorum yaşamaktan kim bilir?

Alalacele kendime bir iskandinav felsefesi beğeniyorum
İskandinav felsefesi edinen herkesi sinematografik bir yaşantısı olabilir.
Bir lira yetmiş beş kuruşluk bir taşra manifestosundan kurtuluyorum geride kalan bir
ölüm bir kalım
Belki rahle belki giyotin
Belki şairim belki yalnızım
Belki yazarım sonumu kendi kendime
Cenaze namazım kılınıyor sahte mescidlerde
Çanlar çalınıyor ölümümün şerefine mezhep farkı gözetmeyen kiliselerde
Ya da yaşlı bir yehova küllerimi yakıp atıyor akdenize
Bilmiyorum.
Belki şairim,belki de sadece bir yalancıyım.

Çağrı Bektaşoğlu

Penceremdeki Güvercin

Penceremdeki güvercin de gitti
Penceremdeki güvercinin gece sesi
Esmer bir voltasıdır yalnızlığımın.
Bir rüzgardır içimdeki ılık havaya
Bir mevsimdir odama kubbesi nisandan
Dilsiz şerrimin nefreti sığıyor yüzüme aynalardan.

Penceremdeki güvercin de gitti
Kız kardeşim yaşamayı düşünüyor saçlarıyla
Keskin boynumda çürümüş nefesiyle aşkım
Beni bir sen değilsin terkeden güvercin
Genliğim,genliğimiz
Eriyen bir tuhaf distopyada
Gözlerim satılan pazarda
Yağmurun habercisi beyaz bir güvercin
Beklediğim haberin bekçisi
Güvercin öldü yorgunluktan.

Çağrı Bektaşoğlu

Sıradan Bir Gün

Bugün bir hayli yalnızım,
l bir Şehir gibi içim.
Kozmik odalar kadar sessiz
Ve yaltılmıŐ düŐüncelerim.

Bugün bir kevgirde  kuruŐa elediklerim,
Kalbime direttiklerim
VaroŐ sokaklar kadar sessiz
Hiç gözetilmemiŐ heveslerim.

Bugün dne bir hasret yeŐerdi içimde!
di-li geçmiŐten geçememiŐ gibiyim
rdgmz duvarları yıkan bir madrabaz
Ve göçük altında sıkışmış hislerim.

Bugün bir Şehir kadar kalabalık
Ve istanbul kadar kozmopolitan eylemlerim
Bazen büsbütün istanbul oluyorum;

Beyoğlunda burjuva
Avcılarda karbonmonoksit bir baca
Taksimde gr sesim
Ve tehlikeli sylemlerim.

Sonra ay gider,doğar güneş
Uzun uzun anlatamam ya herşeyi!
Uyuyorum ben,
Bugün yle sıradan bir gün işte.

ağrı Bektaşoğlu

Sürreal Yansıma

Şimdi seninle biz farklı masallardayız
Sürreal iki portrenin yansımasıyız
Yahut bir ispanyol mızıkasıyız
Sen eski bir sanat eserisin müzelerde sergileniyorsun
Ben tuş takımları bozulmuş göçebe bir akordiyon
Sen bir mandolin takımısın orkestralarda
Ben orkestra şefi olmak isterim ya da bir obua
Başlıyor marşımız,seslerimiz karışıyor seninle
Bir olunca

Şimdi seninle biz İstanbul vapurunda iki martıyız
Hesaplaşmışız güvertede,bizden hallice yaşlı bir akbaba ile
Akbaba söyle neden hep ağlaşırız diyorum
Bu kadar çaba bir gün ölmek için mi,sana yem olmak için mi?
Deniz fenerinin ışığını bile görmez olmuşum
Güverteden gelen sesi duymuyoruz seninle,bir olunca.

Sonra yönümü denize döndüm farkettim ki
Sen bir yunus balığsın kıvrıla kıvrıla yüzüyorsun
Ben sahilde bir şarapçı oluyorum hemen
Umutsuz bir adam oluyorum
Sonra deniz yanmaya başladı birden,
Ulan dedim deniz yanar mı?
Kafam güzel belki de düş gördüm
Sen ateş olmuşsun,bedenimi yakmaya geliyorsun
Oysa direnmiyorum,
Yanmışım zaten diyorum
Bir olamadıkça.

Çağrı Bektaşoğlu

Şehirler Arası Şiirler

yanlış şehirlere götürse seni trenlerim
sen süslenirsin şehrin aynalarında
sana bir şehir armağan ediyorum
ıslak ve yalın ayak yürü sokaklarında.

keşfet beni bir tablonun içindeyim
cenaze merasimim her meridyende aynı saatte
Eric satie veznine sıkışmış makamı agahım.
bir düşün gördüm senin koynundaydım
bir şehirden bir şehire giden şiirler yazdım.

sen tren yolları boyunca rengarenk evleri
neşeyle izlerdin sitemle izlerdin
bahar gelmiş yine güneş soluğu teninin rengine
içimde bir cinayet nüksediyor unutulmuş sokakların sarı sıcak evlerinde.

cennetteki ilk günahı sen işliyorsun beni severek
bunun için tanrıya şükret.
cehennem ateşi dudaklarını arzuluyorum sabaha karşı
gel beni kurtar içimde yıkanmayı bekliyor kokuşmuş bir ceset.

beni sanat müzelerinde arama meyhanedeyim
kemancı abinin kulağında mor menekşeler
sen rakımın dibinde bir beyaz orkidesin
ruhumu satılığa çıkardım sen satın al
derdime şifa değil uzaktan uzağa sevişmeler, gel.

Çağrı Bektaşoğlu

Tezgahtar

bilmem kaç aşkı boğdum ellerimle
yalnızlık kaç sakız eder be tezgahtar?
kaç şiir örter kusurlarımı?
her şiir yüzüme vuruyor astarım yüzünden pahalı olduğumu.

çarşamba akşamüstü tezgâhtarların mutsuzluğu
şehre her film geldiğinde insanlar ağlamaklı
iki bilet üç liraydı halbuki.
iki bilet üç lirayken her şey çok güzeldi.
iki bilet üç lira diye değil fakat
öyle olsa bu kahpece olurdu biraz

tarantinoyu kim sevmezdi?
"ben sevmezdim"
tezgâhtarlar sevmezdi,
şehre her film geldiğinde ben şiir yazardım
tezgahtar ağlardı ben yazardım
yazdım, yazmasam deli olacaktım

herkes mutsuzdu kimi zaman, ben de pek mutsuzdum biraz
zaten birazcıkımdım bu dünyada ben
dün biraz bir kadın sevdim
yarın bir şiir yazacağım biraz

ama şarap içerken sevişmeyin
devrilmesin kadehler
hiçbir şey kalmamış olsa bile
kadehte bişeyler kalsın biraz

umrumda değil yokluğun filan
çünkü susarak da konuşmalı insan
bir satranç sessizce oynanmalı mesela
hayatın sessiz olmalı bir tezgahtar kadar

bir tezgahtar neden bağırsın ki zaten?
ben tezgahtar olsam hiç bağırmazdım
bir palyaço olsam da bağırmazdım
bağır çağır nereye kadar!

hemen de uydurunuz tezgahtarın yalnızlığını
kaç sakız eder ki bir tezgahtar?
hem neden hatırlatıp duruyorsunuz
astarım yüzünden pahalı olduğumu.

alınırım ben hemen herşeye
bir tezgahtar ne kadar alınırsa
o kadar alınırım işte.

neyse

şarap koyun kadehime! kadehim devrilmesin fakat

lafımı bitirmedim yazacaklarım var
yazmasam deli olurum.
yazmasam bu biraz kahpece olurdu.

zaten neydik ki ne olduk biz
her kadehte biraz devrildik
çiçek pasajı güzel olur akşamları kimi zaman
kimi zaman laleliden bir tramvaya biner
bir kadına aşık olurum
masmavi olurdu o zaman herşey
bir tarantino filmi gibi olurdu
tezgahtarlar pek bir ağlamaklı olurdu
ben de biraz kahpece olurum

öf git başımdan çekiştirip durma
bak bi vururum çocuğun olmaz.

geçen gün kendime rastladım aynada
canım sıkıldı birden sinirlendim
"canını sıkma" dedi tezgahtar
"herkes kahpecedir biraz"
"siktir lan!" dedim, sinirlendim
ben kimi zaman sinirlenirim biraz

neyse

"şarap doldur yav" dedim, "devrilmesin!"
ben kimi zaman devrilirim biraz
aslında hepimiz devrilmişiz biraz
bunu da kendi kendime öğrendim

ben aslında her şeyi kendime öğrettim
zaten herkes herşeyi kendi öğrenirmiş
bunu da kendi kendime öğrendim

mesela;

geçen gün bir kadınla seviştim
biraz değil harbiden seviştim
sevişirken şarap içiyorduk
kadehler devrildi biraz

ya işte öyle tezgahta
rsevişmek de devrilmekmiş biraz

şarabı kim sevmezdi
"ben sevmezdim"

tezgahtarlar sevmezdi
ben her şarap içtiğimde ağlardım
tezgahtar sevişirdi ben şiir yazardım
yazmasam deli olacaktım
sesli sesli düşünüp duracaktım.

uzun lafın kısası tezgahtar
sen olmasan ne yapardım kim bilir
kahpece devrilirdim belki biraz
şehre her film geldiğinde ağlardım
her şarap içtiğimde sevişirdim
hiçbir kadının ayak bileklerinde kaybolamazdım belki
ya da unuturdum kendime öğrettiklerimi

şimdi birazcık daha anlıyorum
o terli vücutlar o istasyon insanları
her şey sahteymiş biraz

hem ben Turgut uyar değilim ki
sen de Turgut uyar değilsin
kim ulan bu Turgut uyar?
herkes Turgut uyardır biraz.

şarap koyun, yine devrildik
hoşçakal tezgahtar
hoşçakal.

Çağrı Bektaşoğlu

Yaşasın! Ne kadar metaforik yaklaşıyoruz

Bir ağaç yağmuru
Kanlı bir savaşa davet ediyordu.
Belki de ağaç yağmurla sevişiyordu
Belki de buydu izah-ı evrenin
Evren törelilik teorisine göre gözlerimden gözlerine doğru genişliyordu
Yaşasın! Ne kadar metaforik yaklaşıyoruz birbirimize.
Biliyor musun,
Kendime bir yer edinebilseydim eğer
Evrenle uğraşmazdım hiç, düşman olmazdım kendisine.
Bir kadının kalbi olabilirdi mabedim
Ya da özgürlük kuşanan bir savaşçı
Olabilirdim meydanlarda fikirlerimle barışçıl
Ya da uzaktaki sahil kasabasında bir balıkçı!
Bilmiyorum,
Sevemediğim kadar seçemiyorum da kendime bir yer.

Beynimin içini bütün insanlık adına aynalarla kaplayasım var
Beynimin içine bir küçük huzur adına plakçalarlar yerleştiresim var.
Tükenen ben direnen beni izlesin her yönden
Plakçalarda Zeki Müren çalarken.
Sabah kahvaltısında anksiyete yiyen hasta ruhlu biriyim ben
Paranoyalarımın kuklası sayın yalnızlık
Nasıl da eğleniyor kendi kendine beni izlerken!
Niye izin vermiyorsun diyor ağaçla yağmurun sevişmesine
Niye izin vermiyorum ki ağaçla yağmurun sevişmesine?
Niye kimseler izin vermez menekşelerin kokmasına
"Öyle güzel gülüyorsun ki menekşeler açıyor yanağında"

Çağrı Bektaşoğlu

Zaman Makinesinde Yalın Özgürlükler

eskiden ne beklerdim bu içine düştüğüm mecbure kalabalıktan
günümü gün ederdim sokaklarda
göçebe dostlar edinirdim
kañkahası ılıman kadınlarla su kenarında
vakti duymak doruğunda akşamlar edinirdim sakın
ya da vakti doyumak telaşına düşerdim tekinsiz ve sinirli
bu içine düştüğüm nefret neler götürdü benden
aynadaki yalan dolan çizgilerden
değişmiyor hiç birşey diyemem
ama bazı şeyler hiç
hiç değişmiyor harbiden

bu içinde çürüdüğüm devşirme düzen neler kattı ruhuma kim bilir
yalçın mühürlerle damgalanmış yolsuz veznelerde düzenbaz oldu dilim
şehvetsiz sevimlerim
defolu düşlerimle ben
çulsuz bir ikindiyim artık
şimdi başımı alıp gidemem de,
yaşlıyım kendimden
yorgunum öğlen uykusundan
her şey için çok geç diyemem
ama bazı şeyler için
çok geç harbiden..

fallarımı gökyüzünde aradığım o avare günlerimi özlüyor değilim elbette
ancak özlüyorum sıcak bir öpücükle ısındığım güzlerimi
güvensizliği ve kuşkuyu sevgiyle yediğim günleri
ve beyhude gecelerin o yalın özgürlüklerini.

Çağrı Bektaşoğlu